

XARXA

«Feu el que Jo he fet...»

*Et donem gràcies, Pare,
perquè Jesús, el teu Fill, la teva Paraula,
ens ha parlat de la teva gran misericòrdia.*

*Ell ha passat pel món fent el bé,
i alliberant els oprimits per la malaltia.
Ell ha anunciat i ha començat el teu Regne:
la vida i el món nous que tu vols
per als teus fills i filles, tu que els estimes
amb la tendresa d'una mare, d'un pare.*

*L'exemple de Jesús ens estimula
a fer el mateix que ell va fer
en la lluita contra el mal i la mort,
a favor dels pobres i desemparats.*

*Fes que tota la humanitat
–i també la creació que sofreix–,
senti la mà dels teus fills i filles,
que l'ajudin a realitzar-se plenament en la pau,
segons la teva voluntat.*

Lectura de l'evangelí segons sant Marc: En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula.

Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meva missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis. [Mt 1,29-39]

Salm responsorial 146

R/. Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

L'EVANGELI PER A AVUI: Passió per la vida

On és Jesús creix la vida. Això és el que descobreix amb goig qui recorre les pàgines entranyables de l'evangelista Marc i es troba amb aquest Jesús que guareix els malalts, acull els desvalguts, sana els alienats i perdona els pecadors.

On és Jesús hi ha amor a la vida, interès pels qui pateixen, passió per l'alliberament de tot mal. No hauríem d'oblidar mai que la primera imatge que ens ofereixen els relats evangèlics és la d'un Jesús guaridor. Un home que difon vida i restaura allò que està malalt.

Per això trobem sempre al seu voltant la misèria de la humanitat: posseïts, malalts, paralítics, leprosos, cecs, sords. Homes als qui falta vida; «els qui són a les fosques», com diria Bertolt Brecht.

Les guaricions de Jesús no han solucionat pràcticament res en la història dolorosa dels homes. La seva presència salvadora no ha resolt els problemes. Cal continuar lluitant contra el mal. Però ens han descobert una cosa decisiva i esperançadora. Déu és amic de la vida, i estima apassionadament la felicitat, la salut, el goig i la plenitud dels seus fills i filles.

Inquieta veure amb quina facilitat ens hem acostumat a la mort: la mort de la natura, destruïda per la pol·lució industrial, la mort a les carreteres, la mort per la violència, la mort dels que no arriben a néixer, la mort de les ànimes.

És insuportable observar amb quina indiferència sentim xifres esfereïdores que ens parlen de la mort de milions de famolencs al món, i amb quina passivitat contemplem la violència callada, però eficaç i constant, d'estructures injustes que enfonsen els febles en la marginació.

Els dolors i els patiments aliens ens preocupen poc. Cadascú sembla interessar-se només pels seus problemes, benestar o seguretat personal. L'apatia es va apoderant de molts. Correm el risc de fer-nos cada cop més incapaços d'estimar la vida i de vibrar amb qui no pot viure feliç.

Els creients no hem d'oblidar que l'amor cristià sempre és interès per la vida, recerca apassionada de felicitat per al germà. L'amor cristià és l'actitud que neix en aquell que ha descobert que Déu estima tan apassionadament la nostra vida que ha estat capaç de patir la nostra mort, per obrir-nos les portes d'una vida eterna compartint per sempre el seu amor. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

Baixa el nombre de baptismes i...

Avui a la parròquia es fa la presentació dels nous batejats, és a dir, dels nens i nenes que van ser batejats durant l'any 2023. Són (només) 18. Suposo que alguns amb bona memòria recordaran aquells anys en què els infants no cabien al presbiteri, per exemple en temps del p. Josep Codina Farrés. Tant han canviat les coses en trenta anys?

Doncs sí: sumant les dades de totes dues parròquies (Cor de Maria i Sant Tomàs), entre l'any 1995 i l'any 2023 hi ha hagut, de cinc anys en cinc anys, aquests batejos;

l'any 1995: **138** l'any 2000, **128**; l'any 2005: **86**; l'any 2010: **79**;

l'any 2015: **60**; l'any 2020: **26**; l'any 2023, **18**.

Això vol dir que avui es bategen un 13 per 100 dels que es batejaven fa trenta anys. Per tant, és una caiguda d'un 87 per 100. I les nostres parròquies no són cap cas excepcional: són un reflex del que passa arreu... d'Europa. (I no pas en d'altres contrades, per exemple, en el sud-est asiàtic.)

És una desgràcia? No necessàriament. Recordem el que dèiem setmanes enrere, quan, referint-nos a unes paraules del papa Francesc, distingíem entre «evangelització» i «proselitisme»: *l'evangelització* busca fer més present el Regne de Déu i per tant que creixi el nombre dels seguidors de Jesús; el *proselitisme* busca fer créixer el nombre de seguidors de la institució, o la llista dels (suposats) seguidors. La desgràcia no és que minvi el nombre; la desgràcia és que no augmenti la fidelitat a l'evangeli.

Volem repetir una vegada més (i no ens cansarem de fer-ho) aquelles paraules d'Emmanuel Mounier, un escriptor i filòsof francès —i cristià d'una peça— que escrivia just al començament de la II Guerra Mundial, per tant fa més de vuitanta anys: «Vindrà un daltabaix tan gran, que molts es pensaran que és la fi del cristianisme». I afegeix, tranquils, que només «és la fi de la cristiandat medieval i burgesa. Una cristiandat nova naixerà demà, amb empelts extra-europeus. (...) El que hem de fer és no ofegar allò que neix amb el cadàver d'allò mor.»

Més clar no ho podia dir. I avui estem presenciant (i patint!) aquell daltabaix que ell intuïa i anunciava. I molts es pensen que és la fi del cristianisme entre nosaltres: uns per plànyer-se'n i desanimar-se, però altres ho celebren amb cava la perquè pensen que ha arribat la per ells volguda i esperada desaparició de l'Església. Reaccionar així és confondre el *contingut* (=cristianisme) amb l'*embolcall* (=cristiandat).

La **cristiandat** era (i en bona part encara és) el «vestit» que l'Església occidental ha dut durant el darrer mil·lenni. I qui diu «vestit» diu «model social o sociològic», o bé «estil de fer les coses». El que passa és que nosaltres, com que tota la vida ho hem vist així, tendim a pensar —i, de fet, molts s'ho creuen— que les coses sempre s'han fet així... I no sols això: hi ha encara els qui en treuen la (falsa) conclusió que «les coses s'han de fer així», tal com «sempre hem fet»...

Hem de tenir un gran respecte per la **Tradició**, és essencial. Però no l'hem confondre amb les «*tradicions*» o costums. Ho deia sant Joan XXII, el papa del Concili Vaticà II: «**L'Església no és cap museu**». (*En continuarem parlant*). — [P.C.-M.]

Aquesta setmana

Diumenge, 4	Presentació a la parròquia dels nous batejats durant l'any 2023
Dilluns, 5	20.30 Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 6	19.00 loga- Harmonització Vital a ST
Dimecres, 7	9.00- 12.30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA</i> : <u>933 44 16 50</u>
Dijous, 8	13.00 Reunió Arxiprestal de preveres a Sagrada Família 19.00 loga- Harmonització Vital a ST
Diumenge, 11	Mare de Déu de Lourdes - Jornada mundial dels Malalts Diumenge de MANS UNIDES - Fam del món.
Dilluns, 12	FESTA DE SANTA EULÀLIA - patrona de la ciutat horari de misses: com un dia d'entre setmana.
Dimecres, 14	DIMECRES DE CENDRA - Inici de la Quaresma

PROJECTE D'ENLLAÇ SOLIDARI PER AL CURS 2023- 2024

Projecte d'ajuda per al curs 2023-2024 Durant el curs 2023-2024 Enllaç Solidari col·laborarà amb recursos econòmics a la millora de les condicions de vida de la *Comunidad Nativa Centro Selva Tzipani*.

Es tracta d'una localitat de la regió amazònica peruana formada per 42 famílies i 192 persones de l'ètnia *Ashenika*, localitzada al Departament d'Ucayali. Forma part del Districte d'Atalaya, on hi ha presència dels Missioners Claretians del Perú.

L'objectiu del projecte és millorar la qualitat de vida d'aquesta comunitat nativa. Es preveu fer-ho a través de la formació teòrica i pràctica del maneig de la terra on cultiven els seus aliments i la recuperació d'àrees de selva devastades, així com de plantes medicinals.

Actualment els habitants de la localitat es troben en situació de pobresa extrema i amb moltíssims casos d'anèmia que afecten especialment els infants i joves.

L'ajuda que es demana és de 20.000€. Els Missioners Claretians de la missió d'Atalaya són els responsables d'implementar i acompanyar la realització del projecte.

Per fer un donatiu:

Banc Sabadell: IBAN ES71 0081 0137 2100 0203 0214. **Indicant: «PERÚ».**

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34